

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1135 9 tháng 4 năm 2017

Thơ ngỏ

Thanh Tịnh

*Dốc lòng tu tiến hồi thanh tịnh
Tỉnh thức chơn hồn tự giác minh
Tiến hoá rõ rệt chuyển tiến hình
Khai minh đời đạo tự mình minh*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Sự phát tâm thiền lành có ích cho cuộc đời không?
- 2) Ở đời này có một số người mưu tính từ xu từ các thì sao?
- 3) Thích ứng là sao?
- 4) Tiền của Bé là gì?
- 5) Nói như vậy thì khỏi cần lo cho vợ chồng con cái hay sao?
- 6) Đạo có gì cao quý mà vàng cũng không đổi?
- 7) Nhiều người giàu có sang trọng, ra vô có kẻ hầu người hạ, tại sao Bé thấy họ khổ?

<p>1) 28-09-91 <i>Hỏi: Sự phát tâm thiện lành có ích cho cuộc đời không?</i></p> <p>Thưa: Sự phát tâm nào hướng về thiện lành đều hữu ích cho tâm lẫn thân và cả gia đình cửu huyền thất tổ, việc lớn chứ không phải việc nhỏ. Nó không phải là đồng tiền đem được tạo nghiệp và mất phước. Người bo bo ôm giữ đồng tiền và không chịu làm điều thiện thì lúc nào cũng bị bức rức, lẩn quẩn trong sự chấp mê, khó tiến về nguyên lý vô sanh. Cho nên Bé thường nói: Tu mà mang tiếng tu là vậy. Tu là phải hành, tức là phải tự giải nghiệp tâm, không nên bám víu vào tiền tài danh vọng mà khổ. Đến đây với hai bàn tay không rồi cũng phải ra đi bằng hai tay không, chẳng có gì ôm giữ và tính toán được cả.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Ở đời này có một số người mưu tính từ xu từ các thì sao?</i></p> <p>TL: Thưa họ chỉ được sống trong sự đo lường giới hạn mà thôi, tâm từ bi không có thì làm sao làm đại sự, hướng về tâm linh, cho nên bộ óc của họ lúc nào cũng không thích ứng cho mọi người là vậy.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Thích ứng là sao?</i></p> <p>TL: Thưa thích ứng là cảm thích và ứng dụng, vừa nói ra là mọi người đồng ý, hoan hô ngay trong tâm thức, không còn sự lung củng và nghi kỵ nữa. Thức hoà đồng chỉ có khai triển và không chán nản thực lùi, thì mới thay rõ cuộc đời là tạm, đúng theo câu: Thấy đó mất đó không tồn tại! Làm việc gì mà mình cảm thấy vui cho ba cõi, tức là thiên địa nhân hoà đồng là đại sự cho kiếp sống thiện tại và tương lai, tâm vàng hơn là đeo vàng nặng cổ và phải lo cất dấu.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Tiền của Bé là gì?</i></p> <p>TL: Thưa tiền của Bé là đô la tình thương, làm việc cho mọi người không công, nhưng vẫn có phước, sự sống lúc nào cũng vui hoà với các giới, tâm là trên hết. Cho nên Bé thường nói: Có tâm là có tiền và có nhà vừa đủ sống cho một kiếp người. Biết được điều này thì sự gian tham sẽ biến mất, không bám víu và tạo ra sự ô nhiễm cho khối óc, lúc nào cũng thơ thới thanh thân, hình như mới vừa khôi phục được một điều lành cho tha nhân.</p>
<p>5) <i>Hỏi: Nói như vậy thì khỏi cần lo cho vợ chồng con cái hay sao?</i></p> <p>TL: Thưa hướng thiện làm việc là lo mà không tính, còn lo mà không làm, thì tự buộc tâm thân, trở nên quạu quọ, sân si và gây hấn lẫn nhau, không tiến mà lại lùi, thì gia đình không bao giờ vui cả, hướng thiện thì lúc nào gia đình cũng vui, thanh khí tràn ngập hòa nhã thương yêu, tự nó đáng bặt tâm ma. Cuộc sống sẽ được tràn đầy ý nghĩa thanh cao, Trời Phật chứng tâm thì vàng cũng không đổi.</p>	<p>6) 28-09-91 <i>Hỏi: Đạo có gì cao quý mà vàng cũng không đổi?</i></p> <p>TL: Thưa đạo là quân bình thông cảm ba cõi thiên địa nhân, chỉ có trắng hoa thanh nhẹ, không có chiến tranh và cướp giựt như thế gian đã và đang làm, giành nhau từ tấc đất, nhưng có tâm lại không biết giữ, chỉ tạo khổ cho nhau mà thôi, rồi hội họp dàn xếp, chỉ bằng giữ tâm lo tu tiến, còn hơn kiếm tiền mà không yên. Vậy tu nên giữ tâm hơn là giữ vàng!</p>

7) *Hỏi: Nhiều người giàu có sang trọng, ra vô có kẻ hầu người hạ, tại sao Bé thấy họ khổ?*

TL: Thừa Bé thấy họ theo tiền mất tâm, có kẻ chỉ biết mưu lợi nhưng kỳ thật tiền họ xài không hết, chết đi sống lại mười lần như vậy cũng xài không hết, nhưng họ không bao giờ chịu ngưng mưu lợi, cũng vì tập quán lười cuốn mà quên chơn tâm hằng hữu của họ. Cho nên Bé thấy họ càng ngày càng khổ thêm, có khi cầu xin và hứa với Trời Phật rất nhiều nhưng không làm được, cũng như: Xin Ôn Trên độ cho cú áp-phe này xong, thì sẽ dẹp bỏ giải nghiệp và tu luôn. Nhưng rất tiếc tánh nào tật nấy, không chịu thực thi lời hứa và cải sửa tâm thân, thì cuối cùng khổ cũng hoàn khổ, chẳng bao giờ giải thoát được, mang gông cùm mà không hay!

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Dạy Đồ Lục Căn Lục Trần

Căn trần rối loạn ấy do ta
Đời đạo song tu tự tiến hòa
Thấy đó mất đó không tồn tại
Hiếu hòa tự đạt thấy hồn ta

Nhơn ông hành pháp không giờ rảnh
Các giới noi theo để thực hành
Xây dựng đạt thanh là chánh pháp
Căn trần tương ứng tiến hòa thanh

Trong ta có pháp sao không học
Cứ mãi mê say cảnh hạ tầng
Không giác không tu thành động loạn
Khó hòa khó tiến khổ vào thân

Biết ai là kẻ hành chơn đạo
Lý vững tự tin tiến thẳng vào
Bề khổ trần gian nơi thức giác
Thực hành chơn pháp tiến càng cao

Lấy không làm gốc hòa chơn pháp
Lấy cảnh làm thầy học hỏi vang
Thắc mắc tiêu tan tâm thức giác
Không còn vọng động hưởng Trời ban./.

Lương Sĩ Hằng
Manila, 1979

VÁN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY
25/7-15/8/1981 (Cuốn 5)

Đức Thầy: Tôi lại được cơ hội tề tụ nơi đây, diện đàm cùng các bạn. Cơ duyên tốt lành cho tôi được đến trong cái chỗ tụ họp không ngờ mà chúng ta đã được diện đàm nhiều tuần, và trong đó các bạn đã thức tâm và nghiên cứu về cái Phương Pháp Công Phu, và nhận đó là một cứu cánh để đem lại sức khỏe tạm thời cho chính mình, và, do sự cố gắng, để tiến tới tâm linh sáng suốt. Tôi thấy đó là một niềm vui cho mọi người, và tự họ tìm thấy khả năng chính họ.

Thì mỗi mỗi chúng ta, vì ngoại cảnh, mà quên khả năng của chính mình. Kỳ thật, chúng ta trở về với căn bản chính mình thì thấy khả năng chúng ta rất dồi dào. Bao nhiêu sự đau khổ dồn dập nhưng mà chúng ta vẫn phẫn đấu, cho nên mới có ngày hôm nay có cơ hội để tụ họp anh em chung trong một cái tinh thần xây dựng và khai triển tâm linh, và ý thức rõ: chúng ta sống trong cái thể xác tạm bợ này, chỉ có hồn mới là chủ chánh của cái thể xác.

Cho nên, chúng ta đã nghiên cứu và vun bồi để mở cơ từng sáng suốt càng sáng suốt thêm, và để dự kiến đi tới cái chỗ vô cùng bất tận của nội tâm chúng ta đã từng ao ước, để tìm kiếm lại sự công bằng sẵn có cho chính mình. Mỗi mỗi, các bạn đã tu và đang tu, và những người tới đây nghiên cứu để tu, cũng có thể ý thức rõ chính mình là chủ của thể xác. Khi chúng ta thấy rõ rồi, chúng ta không còn sự động loạn, và không còn cái sự nghi ngờ gì hơn là nghi ngờ chính mình, nghi ngờ sự trì trệ lười biếng bỏ phế mình từ nhiều năm, không biết giáo dục nội tâm nội tạng mà để cho nó thăng hoa hòa hợp với cả Càn Khôn Vũ Trụ; cho nên chúng ta còn sống trong cố chấp. Khi mà chúng ta vượt khỏi sự mê chấp đó thì chúng ta thấy rằng có phận sự, và chúng ta gánh vác rất nhiều hơn nữa để sửa mình, nhiên hậu mới ảnh hưởng người khác được.

Cho nên, sự dày công của các bạn ở ngày hôm nay thì nó sẽ đem lại hữu ích cho tương lai rất nhiều. Người trẻ tuổi cũng như một vị bồ lão đều sống trong cái tâm hức sáng suốt sẵn có của chính mình chớ không còn sự dị biệt lẫn nhau nữa, bởi vì mỗi người đều có một linh quang sáng suốt trong nội tâm nội tạng, đã chỉ huy và dẫn tiến cơ thể chúng ta vượt qua bao nhiêu khó khăn: từ lúc chúng ta không biết chữ, mà ngày nay chúng ta đã biết chữ là một chuyện khó khăn đã học hỏi, mà chúng ta vẫn vượt qua. Mà hoàn cảnh khó khăn, rồi chúng ta cũng có cơ hội hội tụ. Đó là biết bao nhiêu cảnh đau thương tang tóc mà chúng ta đã chứng kiến, rồi chúng ta cũng vượt qua. Thì chúng ta là một khả năng vô cùng. Cho nên, chúng ta phải ý thức rõ: nguyên lai của chúng ta là một vị tiên đồng và một vị tiên nữ, chớ không phải là gồ ghề như cái thể xác mà chúng ta đang chứng minh rờ mó được đây; "Hữu hình, hữu hoại," một ngày kia nó sẽ tiêu tan; nhưng mà cái thức chúng ta là trẻ trung mãi mãi, không bị lệ thuộc bởi một ai. Cho nên, sự học hỏi và sự trù mên của nội tâm thích hợp với từng số điển quang của mỗi người mà hòa hợp để học hỏi. Học rồi thì các bạn phải tiến lên..)

Cho nên, học cái Pháp Vô Vi này nó đưa các bạn tới vô cùng. Các bạn không còn lệ thuộc bởi một ai nữa; các bạn tự chủ và các bạn tự tiên. Thì chúng ta thấy rõ sự trưởng thành của phần hồn và sự trưởng thành của sự sáng suốt sẵn có, qua những con điều luyện của thể sự, của nhân gian, của sự kích động và phản động của nội tâm chúng ta đã vầy xéo chúng ta; rồi chúng ta mới thấy rõ ràng cái sự sáng suốt mới là cứu cánh duy nhất trong cái cơ tiến hóa của tâm hồn. Cho nên, chúng ta tu, chúng ta không còn nên chấp ở thể xác, nhưng mà chúng ta phải vun bồi sự sáng suốt để thăng hoa hòa hợp với cả Càn Khôn Vũ Trụ; thì lúc đó chúng ta mới thấy rằng sự yêu thương của Đấng Tạo Hóa, của Đấng Cha Lành, của Chúa Tế Càn Khôn,

đã hỗ trợ cho chúng ta từ ly từ tỵ, chớ không phải bỏ rơi chúng ta; mà chúng ta, vì sự ngu muội mà chúng ta bỏ quên Ngài mà thôi. Hơi thở của các bạn, hơi thở của chúng ta đây, đâu có người nào mà xa lìa hơi thở được? Nếu không có hơi thở thì các bạn không có sống được. Nhưng mà nhịp thở đó phối hợp với Càn Khôn Vũ Trụ; nó sống trong nhịp nhàng tâm linh của các bạn, và dẫn tiến tâm linh tùy thức của các bạn.

Cho nên, mỗi mỗi chúng ta, mắt, mũi, tai, miệng, thì nhìn ra mỗi người khác nhau, không có giống nhau. Khác; nhưng mà tâm thức cũng đều khác, trình độ cũng đều khác. Cho nên, tôi thường thường nhắc các bạn rằng, "Trình độ không mua, không bán." Mà chúng ta biết trình độ là quan trọng thì chúng ta nên vun bồi sự sáng suốt đó để trở về với quê xưa chôn cũ: chúng ta nguyên lai từ cõi thanh nhẹ, chớ không phải nguyên lai từ cõi ô trược; mà chúng ta từ thanh nhẹ xuống đây qua cái bài học ô trược nặng nề, để học nhân và thực hiện từ bi.

Cho nên, Đức Phật đã xác nhận rõ ràng, "Phật tức tâm:" mọi người đều có tâm Phật. Mà Phật trong tâm mọi người, Chúa trong tâm mọi người. Chúng ta đã có khối óc để xác nhận tất cả những cái hành động cao siêu tốt đẹp nhất mà thế gian đã lưu trữ trong nội tâm nội thức của mọi người. Thì do luồng điện của bộ đầu nó khai minh mới xác nhận được. Thì các bạn đang đương hành trong cái khối óc sáng suốt. Đó là cái vòng Thanh Điện. Mà nếu dùng cái Phương Pháp mà để vun bồi cái thanh điện đó, thì các bạn sẽ thấy càng sáng suốt hơn, càng rõ rệt hơn, và thấy rõ cái Chánh Tướng của chúng ta: chúng ta không có gò ghề nữa; chúng ta rất thanh nhẹ; cho nên mọi người đều yêu cái cảnh thanh nhẹ và thích hợp trong cái chỗ thơm tho nhẹ nhàng. Vì nguyên lai nơi đó, cho nên chúng ta muốn trở về đó. Cho nên, cảnh đời, miệng hát, này kia, kia nọ mà biểu diễn được cái cảnh bông lai tiên cảnh, cảnh tươi đẹp, đó là tâm khảm mọi người đều thấy thanh nhẹ; vì nguyên khí của chúng ta là nơi thanh nhẹ. Đừng có nhầm lẫn và hần học, tự giam hãm lấy sự sáng suốt của chính mình.

Cho nên, chúng ta tu, phải cần nhất là lập hạnh để phá mê phá chấp: không nên mê, và không nên chấp; vì cái thể xác tham dục này nó có thể lôi cuốn chúng ta và tạo ra cái Sóng Sóng Mê làm cho chúng ta buồn tủi đủ thứ hết, cho nên chậm tiến và nghi kỵ, không chịu tiến gần vào đạt dừng theo ý muốn được. Cho nên, chúng ta phải dừng tiến để xây dựng; bước qua bao nhiêu khổ cực, bước qua bao nhiêu đau đớn, mà ngày nay chúng ta được thành tựu là do cài dừng chí của chúng ta phần đầu mới đi tới được.

Rốt cuộc, "Ông tu, ông đắc; bà tu, bà đắc." Phải quy nguyên về căn bản của chính mình chớ không có thể nương tựa vào đâu được. Thấy sống chung trong một nhà, ngủ chung trong một giường, như trên một giường, nhưng không có bao giờ ý thức chung được. Cho nên, chỉ chính ta, có hồn có vía mới là, "Sống đồng quan, chết đồng quách:" có hồn, có vía, có thể xác đang trừ chùi này mới kêu bằng, "Sống đồng quan, chết đồng quách." Còn vợ chồng thế gian không có sống đồng một quan điểm, và không có chết chung một hòm; nói, hứa hẹn, nhưng mà không có đi đến đâu. Cho nên, chúng ta phải cố gắng để tìm hiểu lấy mình và khai triển tâm linh của chúng ta, nhiên hậu chúng ta mới thấy rõ rằng sự vô cùng của Bề Trên đã dẫn tiến chúng ta, thì chúng ta phải hòa tan với sự vô cùng đó để sống trong lẽ sống trường tồn bất diệt. Cho nên, chúng ta phải trở về với nơi đó, thì chúng ta không bị sự hãm dọa của tứ thần nữa. Không còn tứ thần đối với người thực hiện Thiên Pháp và tự nguyện, "Xuất hồn đánh lễ Phật," giải tỏa, tự giải thoát lấy mình.

Cho nên, cái phương thức Công Phu hiện tại nó hỗ trợ cho các bạn, về đời là sức khỏe. Khối thần kinh của các bạn đã hao phí vì gia cang, vì xã hội, hằng ngày, đều là hao phí; tới lại mới có cái Pháp Soi Hồn để khôi phục cái chân động lực trở lại. Rồi các bạn có cái pháp hít thở, là Pháp Luân Thường Chuyển: đem cái thanh khí điển vô hóa giải Ngũ Tạng và khai thông Mạch Đốc bên trong; lúc đó nó mới hòa hợp với sự sáng suốt, mới thấy "Thanh Khí Điển hóa sanh vạn vật," chớ vạn vật đâu có hóa sanh Thanh Khí Điển? "Điển hóa vạn," chớ Vạn đâu có hóa Điển? Đó. Sớm mai, các bạn dậy, tỉnh táo, viết cái thơ nó thông minh; nhưng mà chiều về, nó bán loạn, viết không ra mà nghĩ không tới nữa! Thì là do đâu nó cấp sự sáng

suốt đó? Cho nên, đó mới là **Điền!** Chúng ta có **điền** trên bộ đầu; mà chúng ta có phương pháp tập chung cái **điền** đó, thì chúng ta không có bao giờ bị hao mất; vì **Cần Khôn Vũ Trụ** đã ban bố chúng ta và chiếu diệu cho tâm can chúng ta từ giờ, phút, khắc, mà chỉ chờ sự đón nhận của chúng ta mà thôi.

Cho nên, **Bề Trên** luôn luôn từ bi hỷ xả. Người thế gian làm tội là vì **tầm tối**; mà khi chúng ta thức giấc rồi, chúng ta trở về với sự sáng suốt, thì đâu còn có tội nữa? Cho nên, “**Xóa bỏ,**” là do ở đó: chúng ta thấy sự **tầm tối** của chúng ta và chúng ta quét dọn sự **tầm tối** đó ra khỏi lãnh vực tư tưởng của chúng ta, thì đâu còn nữa? Cho nên, phải mượn cái **Pháp** là cái phương tiện để chứng minh rằng, “**Trước kia tôi bán loạn, mà ngày nay tôi hết.** Vì cảnh nào tôi bán loạn? Vì cảnh ly hương ly tán đau khổ, kẻ ở người đi, gây tôi nhớ nhung, rồi thần kinh tôi bán loạn. Bây giờ lấy gì để trị thần kinh tôi? Ai là **mộ y sĩ** duy nhất trong đời tôi? Chính tôi là một người **y sĩ**; vì tôi sử dụng cái cơ thể này, cũng như là ông tài xế sử dụng chiếc xe, nhưng mà không khéo sử dụng thì xe phải hư; và tôi ý thức được phần hồn là chủ, thì phần hồn phải chịu trách nhiệm và xây dựng sửa cái cơ tạng này cho nó có trật tự, thì lúc nào nó cũng hòa hợp và tiến thẳng trong sự sáng suốt vô cùng.”

THÔNG BÁO CỦA THIỀN VIỆN NHẪN HÒA

Bạn Đạo Phát Tâm cho Quỹ Trùng Tu Thiền Viện Nhẫn Hòa
Tiếp theo

Đợt 6

BĐ Moore T. Ly/VA	1000.00 \$US
BĐ Trần Bích Liên/Trụ Sở VV/ Nam CA	300.00 \$US
BĐ Đoàn Mộng Nguyệt/VA	800.00 \$US
BĐ Huỳnh v Khanh/TX	100.00 \$US
BĐ Dương v Đê/San Diego/Nam CA	500.00 \$US
BĐ Nguyễn C. Thiện/ Trụ Sở VV Nam CA	100.00 \$US

Kính thưa Quý Bạn Đạo,

Tính đến ngày 31 Tháng Ba chúng tôi đã nhận được 20,765.50 \$US.

Với sự ủng hộ nhiệt thành của quý vị, chúng tôi đã hoàn tất được việc sửa sang nóc nhà thiền, thay các miếng ván bị hư và gắn một Solartube; mái nhà ăn sát phòng bếp đã sửa bốn “**đèn trời**” (Skylight). Hai mái nhà thiền và nhà ăn đã được lợp lại bằng vật liệu bền chắc nhất. Phí tổn cho giai đoạn này là 11,271.68 \$US.

Giai đoạn 2:

Sửa phía trong nhà ăn:

- Trổ cửa thông qua bếp để chuyển thức ăn dễ hơn khi bạn đạo đến đông,
- Sửa những chỗ tường và trên trần nhà quanh các Skylight bị hơi nước làm ngấm nước mốc, mục.

Sửa tầng dưới nhà thiền:

- Lột bỏ thảm và thay bằng vật liệu dễ lau chùi và sạch sẽ hơn.
- Cải thiện cầu thang lên phòng thiền.

Chi phí cho giai đoạn 2 được ước tính là 9 đến 12,000.00

Giai đoạn 3:

Tu bổ tầng trên nhà thiền

Phía trong:

- Thay thảm các phòng
- Thay các màn che cửa sổ đã gãy nát vì quá cũ

Phía ngoài:

- Hai cầu thang (một bên hông phòng thiền phía Nữ, một bên ngoài phòng khách cạnh phòng Thầy) cần

được tu bổ quy mô vì cũ và mục nát.

- Sàn của cả ba lan can phía ngoài tầng trên của thiền viện cần được gỡ bỏ và làm lại. Hiện nay cả ba đều bị dột, làm mục gỗ và rêu mọc.

Chi phí cho giai đoạn 3 được ước tính là 8 đến 10,000.00

Để tiết kiệm, chúng tôi và một vài bạn đạo từ xa đến sẽ cố gắng tự tay làm những gì tuổi tác còn cho phép làm. Xin quý vị tiếp tục hỗ trợ chúng tôi.

Xin cảm ơn Quý Bạn Đạo.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông LÊ PHƯỚC THANH (là thân sinh của bạn đạo Lê Thị Tuyết) .Mất ngày 31-3-2017(nhằm ngày 4-3 năm Đinh Dậu). Tại Bạc Liêu. Thọ 87 tuổi, được siêu sinh tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Vương Việt Hồng (Sóc Trăng) kính báo.

2) Xin các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho nữ bạn đạo :Đặng Thị Tú sinh năm 1956. Mất ngày 4/4/2017 Dương lịch (nhằm ngày 8/3/2017 Âm Lịch) tại tư gia, Địa chỉ 10/31 đường vuu văn tuy k5,p2.thành phố cà mau. Hưởng thọ 61 tuổi.Được siêu thăng tịnh độ

3) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo NGUYỄN THANH VÂN sinh năm 1986. Là cháu của bạn đạo Hồ Hoàng Đảnh.Mất ngày 12.03.2017 (nhằm ngày 15.2 **Đinh Dậu**). Tại Long Hải (Bà Rịa - Vũng Tàu) hưởng dương 32 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Mẹ Nguyễn thị Tuyết Mai (Long Hải) kính báo.

4) Xin Quý Bạn Đạo hướng tâm cầu nguyện cho chị Lê Thị Thủy sinh năm 1961 là chị gái của bạn đạo Lê Thanh Bình (Erfurt- Germany) mất ngày 4.4.2017 tức ngày 8.3.2017 AL tại Thôn Bầu kim Chung - Đông Anh - Hà Nội sớm được siêu thăng tịnh độ.

5) Xin Quý Bạn Đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Nguyễn Công Cư là bố vợ của bạn đạo Nguyễn Văn Tùng sinh ngày 10.08.1941 mất ngày 31.3.2017 tức ngày 04.03.2017 Âm Lịch tại thôn Sơn Phường Hạp Lĩnh Thành phố Bắc Ninh- Việt Nam, hưởng thọ 77 Tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.